

Ο ΖΕΥΣ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ.

Πόσον άτοποι και πόσον αηδεῖς συχνάκις εἶναι αἱ ἰδέαι καὶ πράξεις τῶν εἰδωλολατρῶν! Ἰδοὺ ἔχετε ἐν δεῖγμα τούτου ἐνώπιόν σας, μικροὶ μὲ ἀναγνώσται. Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ ἓνα τῶν θεῶν τῶν Κινέζων, ὅστις ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸν Δία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἢ τὸν θεὸν τῆς βροντῆς.

Ἰδοὺ ὁ περὶ τούτου μῦθος τῶν Κινέζων. Τὸ ῥάμφος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπολήγει ὁ πῶγων, παριστᾷ τὴν διαβρωτικὴν δύναμιν τοῦ κεραυνοῦ. Αἱ πτέρυγες εἶναι ἔμβλημα τῆς θαυμασίας ταχύτητος. Διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς κρατεῖ κεραυνόν. Διὰ τῆς ἄλλης ῥάβδον, δι' ἣς κτυπᾷ τὰ ἐνώπιόν του τύμπανα καὶ παράγει τὴν βροντήν!

Πόσον ὠραία καὶ ἀκριβὴς ἡ περιγραφή τῆς τυφλότητος τῶν εἰδωλολατρῶν, τὴν ὁποίαν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς δίδει εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς!

Ο ΣΟΦΟΣ ΜΥΡΜΗΞ.

Κυρίως τις παρατήρησέ ποτε μύρμηκα σύρνοντα κατὰ τι, τὸ ὁποῖον συγχρινόμενον πρὸς τὸ σῶμά τε ἐφαίνεται δι' ἡτο δοκός· ἀλλ' ὅμως ἐν ὅσῳ ὁ τόπος ἦτον ἐπίπεδος ὁ μύρμηξ δὲν ἐδυσκολεύετο πολὺ εἰς τὸ ἔργον· ἀφοῦ δ' ἐφθασεν εἰς ἀνωφερές τι μέρος, αἱ δυνάμεις του ἐξηγητλήθησαν καὶ ἠναγκάσθη νὰ σταματήσῃ· τοῦτο ὅμως δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ, διότι ἄλλοι μύρμηκες ἰδόντες τὴν ἀπορίαν του ἔτρεξαν πρὸς βοήθειαν

του, καὶ σπρώχνοντες αὐτὸ ἐκ τῶν ὀπισθεν κατῳρῶσαν νὰ τὸ ἀναβιβάσουν· ἀφοῦ δὲ τὸ ἔφεραν εἰς ἐπίπεδον μέρος, τὸν ἄφησαν νὰ τὸ σύρῃ μόνος!

Οὕτω δὲ ἐξηκολούθει τὴν ὁδοποιρίαν του ἕως οὗ ἐφθασεν εἰς ἐν μέρος, ὅπου ἦσαν δύο πέτραι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ διέλθῃ· τὸ ὁποῖον ἔσυραν ξυλάριον ἦτο μακρὸν καὶ εἶχε τὴν μίαν πλευρὰν πλατυτέραν τῆς ἄλλης· τὸ διάστημα μεταξὺ τῶν δύο ἐκείνων πετρῶν ἦτο στενωτέρον τῆς πλατυτέρας πλευρᾶς τοῦ ξυλαρίου, ὥστε ὁ δυστυχὴς μύρμηξ μὲ ὄλους τοὺς ὁποίους κατέβαλεν ἀγῶνας δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ περάσῃ δι' αὐτῶν· τέλος κατέφυγεν εἰς ὅ,τι καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος θὰ κατέφευγεν εἰς ὁμοίαν περιστάσιν· ἤλθε δηλαδὴ πρὸς τὰ ὀπισθεν καὶ ἔστρεψε τὸ ξυλάριον οὕτως ὥστε νὰ ἔλθῃ ἡ στενωτέρα του πλευρὰ πρὸς τὰ κάτω καὶ τοιουτοτρόπως ἠδυνήθη νὰ τὸ σύρῃ διὰ μέσου αὐτῶν.

Ὅκνηρὲ, θεώρησον τὸν μύρμηκα καὶ γενοῦ φιλόπονος — Θεώρησον τὸν μύρμηκα καὶ γενοῦ σοφός.

— Ἐὰν θέλωμεν νὰ ἔχωμεν εἰρήνην μὲ τὸν ἑαυτὸν μας, πρέπει πρῶτον νὰ φιλιωθῶμεν μὲ τὸν Θεόν· διότι ὁ ἀσεβὴς δὲν ἔχει εἰρήνην.

— Ὅστις ἐμπιστεύεται εἰς τὰ πλοῦτη του θέλει πέσει, ἀλλ' ὁ δίκαιος θέλει εὐημερεῖ.

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΣΩΜΕΝ ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑΣ ΚΑΚΑΣ ΕΞΕΙΣ ΜΑΣ.

Νέος τις εἶχεν ὠραῖον καὶ μεγάλον σκύλον τῆς Νέας γῆς, τὸν ὁποῖον διέταξε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν κήπον καὶ νὰ τοῦ φέρῃ τὸ καλάθιον, τὸ ὁποῖον περιεῖχε διάφορα ἐργαλεῖα. Ὁ εὐπειθὴς κύων ἐννόησε τὴν διαταγὴν καὶ ἔτρεξε δρομαίως ἵνα τὴν ἐκτελέσῃ· ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔκειτο τὸ καλάθιον, τὸ ἔλαβεν εἰς τὸ στόμα του, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ σηκώσῃ — ἦτο πολὺ βαρὺ δι' αὐτόν.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν οἱ πλείστοι τῶν μικρῶν μου ἀναγνωστῶν θὰ ἐφώναζον τὸν πατέρα των ἢ τὴν μητέρα των, καὶ θὰ τοὺς ἔλεγον, ὅτι τὸ καλάθι ἦτο πολὺ βαρὺ καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ τὸ σηκώσουν καὶ τὸ μεταφέρουν. Ἀλλ' ὁ εὐγενὴς ἐκεῖνος κύων, ἂν καὶ ἦτο ζῶν, δὲν ἠθέλησε νὰ βάλῃ εἰς ταραχὴν τὸν κύριόν του, καὶ λοιπὸν ἐπῆρεν ἀνὰ ἐν τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ μετέφερεν εἰς αὐτόν!

Ἀνὰ ἐν! Τοῦτο πρέπει νὰ κάμνωμεν ὅλοι ἡμεῖς μὲ τὰ σφάλματα καὶ τὰς κακὰς ἕξεις μας. Ὅχι ὅλα διὰ μιᾶς, ἀλλ' ἀπὸ ἐν, ἐν· ἀφοῦ δὲ κατορθώσωμεν νὰ διορθώσωμεν τὸ ἐν, τότε πρέπει νὰ ἀρχίζωμεν τὸ ἄλλο. Ὁ καλλίτερος δὲ τρόπος πρὸς ἐπιτυχίαν εἶναι

ὁ ἐξῆς. Πᾶσαν πρωΐαν ἕκαστον παιδίον ἅμα σηκωθῆναι πρέπει νὰ παρακλῇ τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ τὸ βοηθήσῃ νὰ νικήσῃ τὸ ἐλάττωμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀποφασίσει νὰ διορθώσῃ, νὰ προσέχῃ δὲ καὶ νὰ προσπαθῇ ὅλην τὴν ἡμέραν νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν καλὴν ταύτην ἀπόφασίν του. Ἐάν ἐπιμείνῃ εἰς τοῦτο, θὰ κατορθώσῃ εἰς ὀλίγον καιρὸν νὰ διορθώσῃ ὅλα τὰ σφάλματά του καὶ νὰ γείνη καλὸς καὶ ὠφέλιμος ἄνθρωπος.

ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΔΕΝ ΗΘΕΛΕ
ΝΑ ΗΝΑΙ ΣΙΩΠΗΛΟΣ ΨΕΥΣΤΗΣ.

Ἐπρόκειτο νὰ διανεμηθῶσι βραβεῖα εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Γεωργίου, καὶ αὐτὸς ἐπεθύμει πολὺ νὰ λάβῃ ἐν αὐτῇ ἐπειδὴ ἦτο πολὺ μικρὸς καὶ δὲν ἐγνώριζε παλλὰ πράγματα, ἦτον ὀπίσω ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους τῶν συμμαθητῶν του ἐκτὸς εἰς τὸ γράψιμον. Ὅθεν ἀπεφάσισε νὰ ὑπερβῇ αὐτοὺς κατὰ τοῦτο τοῦλάχιστον καὶ σχεδὸν ἐπέτυχε, διότι τὸ χειρόγραφόν του ἦτο καλλίτερον ἀπὸ τὰ χειρόγραφα πολλῶν παιδίων διπλασίων τὴν ἡλικίαν ἀπ' αὐτόν.

Ὅταν ἦλθεν ὁ καιρὸς τῆς διανομῆς τῶν βραβείων, ὁ πρόεδρος ἐσήκωσεν ὑψηλὰ δύο χειρόγραφα καὶ εἶπε, «Δυσκολεύομαι νὰ εἶπω ποῖον ἀπὸ τὰ δύο ταῦτα εἶναι τὸ καλλίτερον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν παραδείγματι εἰς τὸ χειρόγραφον τοῦ Γεωργίου εἶναι ὄχι μόνον καλλίτερον ἀπὸ τὸ αὐτὸ παράδειγμα εἰς τὸ χειρόγραφον τοῦ Ἰωάννου, ἀλλὰ ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα παραδείγματα εἰς τὸ

αὐτὸ χειρόγραφον, διὰ τοῦτο τὸ χειρόγραφον τοῦ Γεωργίου λαμβάνει τὸ βραβεῖον.»

Ἡ καρδία τοῦ Γεωργίου ἔπαλλε μὲ ἀλπίδα, ἡ δὲ ποία ὅμως δὲν ἦτον ἐλευθέρᾳ ἀπὸ φόβου. Πλησιάζας δὲ τὸν πρόεδρον —, «Παρακαλῶ, — εἶπε, κοκκινίζων ἀπὸ ἐντροπῆς, — θὰ μὲ συγχωρήσητε νὰ ἴδω αὐτὸ τὸ παράδειγμα;»

— Μάλιστα, — ἀπεκρίθη ὁ πρόεδρος ἐξίππασθαις κατὰ τι.

Ὁ Γεώργιος ἔρριψε διαβατικὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ χειρογράφου του, καὶ δώσας αὐτὸ πάλιν εἰς τὸν πρόεδρον, «Κύριε, — εἶπεν, — αὐτὸ δὲν εἶναι ἰδικόν μου γράψιμον. Ἀντεγράφη ἀπὸ ἑνα μαθητὴν τῆς ἀνωτέρας κλάσεως, ὅστις κατὰ λάθος ἐπῆρε τὸ τετράδιόν μου ἀντὶ τοῦ ἰδικοῦ του.»

— ὦ! ὦ! — εἶπεν ὁ πρόεδρος, — τότε ἀλλάζει ἡ ὑπόθεσις — τὸ βραβεῖον λοιπὸν ἀνήκει εἰς τὸν Ἰωάννην.»

Τὰ παιδία ἤρχισαν τότε νὰ περιγελοῦν τὸν Γεώργιον· ἐν εἶπεν οἱ ἦτον ἀνόητος νὰ κάμῃ λόγον περὶ τοῦ λάθους ἐκείνου· ἄλλο οἱ δὲν ἦτον αὐτὸς δὲν θὰ ἔλεγε τίποτε· τὸ παράδειγμα ἦτον εἰς τὸ τετράδιόν του καὶ εἶχε δίκαιον νὰ ὠφεληθῇ ἐξ αὐτοῦ.

Ἀλλ' ὁ Γεώργιος ἤσθάνετο οἱ ἔκαμε καλὰ· ὁθεν ἀπεκρίθη εἰπὼν, «Δὲν θὰ ἦτον ἀληθές, ἐάν δὲν ἔλεγον ποῖος ἀντέγραψε τὸ παράδειγμα ἐκεῖνο. Προτιμῶ νὰ εἶπω τὴν ἀλήθειαν παρὰ νὰ λάβω τὸ βραβεῖον, διότι ἡ ἀλήθεια εἶναι καλλιτέρα τοῦ χρυσοῦ.»

— Ζήτω ὁ Γεώργιος! Καλὰ ἔκαμες Γεώργιε! — ἀνέκραξαν τὰ περισσότερα τῶν παιδίων. Ὁ δὲ Γεώργιος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς του εὐτυχέστερος παρὰ ἐάν ἐλάβανε τὸ βραβεῖον διὰ σιωπηλοῦ τινος ψεύδους.

Ὡς βλέπετε, μικροί μου φίλοι, ἐάν ὁ Γεώργιος ἐσιώπα, θὰ ἔλεγεν ἐν σιωπηλὸν ψεύδος — ἡ σιωπὴ του θὰ ἔκαμνε ψευδὴ ἐντύπωσιν εἰς τὸν νοῦν τοῦ προέδρου καὶ τῶν ἄλλων, οἱ ὅποιοι παρευρίσκοντο ἐκεῖ καὶ θὰ ἠδύκει τὸν Ἰωάννην, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνῆκε πραγματικῶς τὸ βραβεῖον. Ποτὲ λοιπὸν μὴ ὑποπίπτετε εἰς σιωπηλὸν ψεύδος — ἀλλὰ λέγετε πάντοτε τὴν ἀλήθειαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ. Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς, ἐφημερίς οἰκογενειακῆ, ἅπασι τῆς ἐβδομάδος ἐκδιδομένη περιέχει ὅλην ἀρμόζουσαν εἰς πάντα τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν καὶ ἐν τέλει δίδει βραχεῖαν σύνοψιν τῶν κυριωτέρων νέων τῆς ἐβδομάδος· τιμὴ ἐτησίᾳ προπληρωτέα δραχ. 6. διὰ τὰ τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὰς ἐπαρχίας· διὰ τὴν Τουρκίαν δραχ. 10. Ὅστις κάμῃ πέντε συνδρομητὰς καὶ ἀποστείλῃ τὴν συνδρομὴν των λαμβάνει ἐν φῶλλον δωρεάν.

 Εἰδοποιῶνται οἱ θέλοντες νὰ προμηθευθῶσι τὰ δύο παρελθόντα ἔτη τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδων, οἱ ἐάν μὲν κατοικοῦν εἰς Ἀθήνας θὰ πληρῶνουν 60 λεπτά δι' ἕκαστον ἔτος, ἐάν δὲ εἰς τὰς Ἐπαρχίας 75 καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀναλόγως τῶν ταχυδρομικῶν.

Ὁ Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.